

- 4) W wypadku udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi twierdzącej: Czy przepisy prawa krajowego, które nakładają w pełnym zakresie na nabywcę pojazdu obowiązek udowodnienia istnienia urządzenia ograniczającego skuteczność działania w rozumieniu art. 3 pkt 10 rozporządzenia nr 715/2007, przy czym producent pojazdu nie musi udostępniać w postępowaniu dowodowym żadnych informacji na ten temat, są sprzeczne ze wspomnianymi w wyroku Trybunału z dnia 21 marca 2023 r., Mercedes-Benz Group (Odpowiedzialność producentów pojazdów z urządzeniami ograniczającymi skuteczność działania) (C 100/21, EU:C:2023:229) art. 18 ust. 1, art. 26 ust. 1 i art. 46 dyrektywy 2007/46 ⁽²⁾ w zakresie, w jakim wynika z nich, że nabywcy pojazdu – na wypadek, gdyby było w nim zainstalowane niezgodne z prawem urządzenie ograniczające skuteczność działania – musi przysługiwać prawo do odszkodowania ze strony producenta tego pojazdu (zob. pkt 91 i 93 wskazanego wyroku)?
- 5) W wypadku udzielenia na pytanie czwarte odpowiedzi twierdzącej: Jaki rozkład ciężaru dowodu prawo Unii przewiduje w sporze między nabywcą pojazdu a jego producentem w przedmiocie prawa nabywcy do odszkodowania ze strony producenta w związku z istnieniem urządzenia ograniczającego skuteczność działania w rozumieniu art. 3 pkt 10 rozporządzenia nr 715/2007? Czy którejs z stron przysługują jakieś udogodnienia dowodowe lub też spoczywają na nich ewentualnie jakieś obowiązki, a jeśli tak, to jakie? Jeżeli spoczywają na nich obowiązki – jakie są skutki niewywiązania się z nich?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz.U. 2007, L 171, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiająca ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (dyrektywa ramowa) (Dz.U. 2007, L 263, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgia) w dniu 11 maja 2023 r. – Ordre des barreaux francophones et germanophones de Belgique i in./État belge

(Sprawa C-299/23, Darvate i in. ⁽¹⁾)

(2023/C 296/19)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Ordre des barreaux francophones et germanophones de Belgique, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, NX

Strona pozwana: État belge

Pytania prejudycjalne

Czy art. 34 dyrektywy 2016/801/UE w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze au pair, rozpatrywany odrębnie albo w związku z art. 7, art. 14 ust. 1 i art. 47 karty praw podstawowych, a także z zasadą skuteczności, oraz w świetle celu tej dyrektywy, jakim jest wzmocnienie gwarancji proceduralnych dla obywateli państw trzecich i sprzyjanie napływowi studentów z państw trzecich do Unii Europejskiej, wymaga:

- 1) aby zagraniczny student miał możliwość wniesienia nadzwyczajnego środka zaskarżenia podlegającego rozpatrzeniu w trybie pilnym, jeżeli wykaże, iż dochował wszelkiej należytej staranności, a rozpatrzenie sprawy z zachowaniem terminów wymaganych w zwykłym trybie postępowania (wstrzymanie wykonania/stwierdzenie nieważności) mogłoby stanowić utrudnienie wpływające na tok rozpatrywanych studiów?

Czy jeśli na powyższe pytanie zostanie udzielona odpowiedź przecząca, takiej samej odpowiedzi przeczącej należy udzielić w sytuacji, gdy brak rozstrzygnięcia w skróconym terminie grozi danej osobie bezpowrotną utratą roku studiów?

- 2) aby zagraniczny student miał możliwość wniesienia nadzwyczajnego środka zaskarżenia podlegającego rozpatrzeniu w trybie pilnym – jeżeli wykaże, iż dochował wszelkiej należytej staranności, a rozpatrzenie sprawy z zachowaniem terminów wymaganych w zwykłym trybie postępowania (wstrzymanie wykonania/stwierdzenie nieważności) mogłoby stanowić utrudnienie wpływające na tok rozpatrywanych studiów – w ramach którego to środka będzie on mógł żądać, obok wstrzymania wykonania decyzji, zarządzenia innych środków tymczasowych w celu zapewnienia skuteczności przysługującego mu prawa, gwarantowanego na mocy art. 5 ust. 3 dyrektywy 2016/80/UE, do otrzymania zezwolenia, o ile spełnia on warunki ogólne i szczególne?

Czy jeśli na powyższe pytanie zostanie udzielona odpowiedź przecząca, takiej samej odpowiedzi przeczącej należy udzielić w sytuacji, gdy brak rozstrzygnięcia w skróconym terminie grozi danej osobie bezpowrotną utratą roku studiów?

- 3) aby środek zaskarżenia w stosunku do decyzji o odmowie wydania wizy umożliwił sądowi zastąpienie oceny dokonanej przez organ administracji własną oceną i zmianę decyzji tego organu (czy też wystarczająca jest kontrola zgodności z prawem pozwalająca sądowi na wytknięcie niezgodności z prawem, w szczególności oczywistego błędu w ocenie, poprzez wstrzymanie wykonania decyzji administracyjnej lub stwierdzenie jej nieważności)?

(¹) Nazwa niniejszej sprawy jest umowna. Nie odpowiada ona rzeczywistemu nazwisku żadnej ze stron postępowania.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Warszawie
(Polska) w dniu 10 maja 2023 r. – AJ przeciwko Bank BPH S.A.**

(Sprawa C-301/23, Bank BPH)

(2023/C 296/20)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AJ

Strona pozwana: Bank BPH S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (¹) oraz zasadę skuteczności należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie wykładni sądowej przepisów krajowych, zgodnie z którą konsument nie może skutecznie wystąpić do sądu z roszczeniem o ustalenie, że zawarta przez niego umowa zawiera niewiążące go warunki umowne lub że umowa ta jest w całości nieważna?
- 2) Czy art. 4 ust. 2 i art. 5 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że wymóg sporządzenia warunków umownych prostym i zrozumiałym językiem jest spełniony w stosunku do umowy kredytu powiązanego z kursem waluty obcej, kiedy bank przedstawił kredytobiorcy:
- historyczny wykres kursu tej waluty obcej do waluty krajowej wskazujący, że w ciągu kilku lat kurs ten zmienił się o kilkadziesiąt procent,
  - symulację wskazującą wpływ wzrostu kursu waluty obcej o kilkadziesiąt procent dla wysokości rat kredytu?
- 3) Czy art. 4 ust. 2 i art. 5 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że wymóg sporządzenia warunków umownych prostym i zrozumiałym językiem powinien być analizowany w stosunku do modelu przeciętnego konsumenta, czy też należy uwzględnić indywidualną sytuację i cechy konsumenta w dacie zawarcia umowy, w tym w szczególności jego wiedzę, wykształcenie i doświadczenie?